

[Moses Olsen.]

mulige for Grønland — og i parentes bemærket ligger der absolut ikke noget personligt i mit forsvar af vores eget ministerium i dag — men det er nu engang sådan, at f. eks. den til enhver tid siddende fiskeriminister ikke kan undgå at komme i situationer, hvor på den ene side grønlandske fiskeriinteresser og på den anden danske fiskeriinteresser langt fra er sammenfaldende.

Det er disse grunde, som får mig til så kraftigt, som jeg kan, at henstille, at man ved forslaget gennemførelse når dertil, at vandene ikke skilles ved den grønlandske fiskerigrænse, og at loven kun skal vedrøre ét ministerium, i dette tilfælde Grønlandsministeriet. Jeg ser meget nødtigt, at det grønlandske eksistensgrundlag påvirkes af eventuelle uoverensstemmelser forskellige ministerier imellem og forskellige interesser imellem.

Jeg har et par bemærkninger til de enkelte paragraffer i lovforslaget. Jeg synes, det ville være naturligt, at der i § 1, stk. 1, i allerførste afsnit kommer til at stå: „inden for det grønlandske fiskeriterritorium“, i stedet for at man udtrykkeligt nævner et bestemt sømiletal. Det begrundes jeg med, at der som bekendt for tiden i Grønland er et stærkt og meget enigt ønske om snarlig udvidelse af fiskeriterritoriet, og det er et ønske, som man må regne med er alvorligt ment.

Ved landsrådets behandling sidste år foreslog rådet som det eneste ændringsforslag, at det foreliggende forslags § 1, stk. 7, fik det indhold, at ministeren forud for meddelelse af dispensationer fra bestemmelserne i stk. 1 og stk. 6 skulle forhandle med Grønlands landsråd herom. Jeg havde gerne set, at dette ønske fra landsrådet var blevet imødekommet i forslaget, og jeg vil derfor spørge, med hvilke begrundelser dette ønske ikke er blevet taget med i forslaget, og hvilke problemer der har ligget til hinder for en sådan udformning. Samtidig vil jeg spørge, hvor den grønlandske fiskerorganisation

står i denne sammenhæng med hensyn til dispensationerne.

Med de nævnte forbehold kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling):

Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for tilslutningen. Vi ved jo alle sammen, at der er knyttet forskellige principper til dette lovforslag, principper, som har været god latin før i tiden, men som ikke er det mere efter Danmarks og Grønlands tilslutning til EF.

Til de enkelte ordførere vil jeg gerne bemærke først og fremmest til hr. Søren B. Jørgensen, at de forhandlinger, som omtales i bemærkningerne, mellem de færøske, danske og grønlandske myndigheder har fundet sted. Resultatet af disse forhandlinger er vi i gang med at udmønte i en bekendtgørelse, således at denne aftale om det nærmere indhold af de begrænsninger, der skal finde sted, virkelig kan fremtræde udadtil som noget, man er blevet enig om.

Der er overordentlig stor forståelse fra ministeriet for Grønlands side og fra grønlandske myndigheders side med hensyn til de forskellige vanskeligheder, som særlig de færøske fiskere kommer til at stå over for. I forbindelse med afvejningen af, hvilket indhold disse aftaler får, må man selvfølgelig prøve på at vurdere sagen fra hver sin side og varetage de interesser, som man nu engang skal varetage. Men jeg kan sige, at der var været meget stor forståelse fra grønlandsk side for de vanskeligheder, som særlig færøske fiskere har og kommer til at opleve i den kommende tid.

Med hensyn til spørgsmålet om kompetenceoverførslen fra fiskeriministeren til ministeren for Grønland ligger det sådan, at der fra grønlandsk side har været et stærkt ønske om, at denne kompetence skulle overføres til ministeren for Grønland, som hr. Moses Olsen sagde det, ikke blot for fiskeriterritoriet, men for farvandene omkring Grønland. Dette ønske, som særlig blev